

Warszawa, dnia 17 października 2022 roku

Raport Bieżący 27/2022

Tytuł: Wyrok TSUE w sprawie z powództwa spółki zależnej Emitenta

W nawiązaniu do raportu bieżącego nr 9/2022 z dnia 13 czerwca 2022 roku prezentującego opinię Rzecznik Generalnej TSUE dotyczącą pytania prejudycjalnego Sądu Najwyższego skierowanego do TSUE (Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej) w sprawie „o nakazanie dotyczące prowizji od umów zawartych w czasie trwania umowy agencyjnej bez udziału agenta, ale z klientami pozyskanymi przez agenta poprzednio dla umów tego samego rodzaju” w związku z toczącym się postępowaniem z powództwa spółki zależnej Arteria SA (dalej „Emitent”) przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie dotyczącego realizacji uprawnień informacyjnych na podstawie art. 761⁵ k.c.,

Zarząd Emitenta powziął wiadomość, przekazaną przez pełnomocnika procesowego o wyroku TSUE w przedmiotowej sprawie, którego teza brzmi w sposób następujący:

„Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek

należy interpretować w ten sposób, że:

można w drodze umowy wprowadzić odstępstwo od prawa, które przepis ten przyznaje przedstawicielowi handlowemu działającemu na własny rachunek, do pobierania prowizji z tytułu transakcji zawartej w czasie trwania umowy agencyjnej z osobą trzecią, którą przedstawiciel ten już wcześniej odnośnie do transakcji tego samego rodzaju pozyskał jako klienta”.

Komentarz do treści wyroku TSUE

Zarząd Emitenta zwraca uwagę, iż treść wyroku jest zgodna z opinią Rzecznika Generalnego TSUE, opublikowaną w raporcie bieżącym nr 9/2022 z dnia 13 czerwca 2022 roku, przyjmującą, że przepis art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 86/653/EWG ma charakter dyspozytywny, a zatem niekorzystny dla Emitenta.

Mimo, iż stanowisko TSUE nie zobowiązuje Sądu Najwyższego do interpretowania polskich przepisów, w szczególności art. 761 § 1 k.c., w ten sam sposób, w jaki zrobił to Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznać należy, iż powyższy wyrok może mieć negatywny wpływ na wyrok Sądu Najwyższego w sprawie z powództwa Rigall Arteria Management spółka z o.o. sp. k. w Warszawie (spółka wchodząca w skład Grupy Kapitałowej Arteria S.A.) przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie. Chodzi o powództwo Rigall Arteria Management spółka z o.o. sp. k. w Warszawie (spółka wchodząca w skład Grupy Kapitałowej Arteria S.A.) przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie dotyczące realizacji uprawnień informacyjnych przysługujących Rigall Arteria Management spółka z o.o. sp. k. w Warszawie na podstawie art. 761⁵ k.c.

Wykładnia przyjęta przez TSUE może rzutować również na spór w sprawie z powództwa spółki zależnej Emitenta przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A. o zasądzenie od Banku Handlowego w Warszawie S.A. znaczącej kwoty z tytułu wynagrodzenia prowizyjnego od umów zawartych w czasie trwania umowy agencyjnej pomiędzy stronami sporu, wynikającej z intensywnej eksploatacji relacji handlowych z pozyskanymi przez powoda klientami, jak i po jej zakończeniu (świadczenie wyrównawcze).

Zarząd Emitenta szczegółowo opisał prowadzony spór sądowy w raportach: nr 1/2019 z dnia 2 stycznia 2019 roku, nr 5/2019 roku z dnia 12 marca 2019 roku, nr 6/2019 z dnia 1 kwietnia 2019 roku, nr 8/2019 z dnia 13 czerwca 2019 roku oraz nr 15/2019 z dnia 26 listopada 2019 roku.

Podpis osób upoważnionych do reprezentowania Emitenta:

Marcin Marzec- Prezes Zarządu

Sebastian Pielach - Wiceprezes Zarządu